

عنوان مقاله:

ارزیابی میزان اثربخشی برنامه های بازپروری زندانیان: مطالعه موردی شهرستان رشت

محل انتشار:

چهارمین همایش بین المللی فقه و حقوق، وکالت و علوم اجتماعی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

رضا پورمند - کارشناس ارشد حقوق جزا و جرم شناسی

خلاصه مقاله:

اگرچه آزادی زندانیان به خاطر ارتکاب جرم محدود می شود، به عنوان یک انسان همچنان از حقوق انسان برخوردارند و نباید با آنان رفتار غیرانسانی و تحقیر آمیز داشت. هرچند بیش تر زندان های دنیا با افزایش جمعیت کیفری، فقدان زیرساخت های لازم و کمبود نیروی انسان متخصص مانند مددکار اجتماعی مواجه می باشند، این مشکلات و موانع نبادی موجب فراموشی هدف اساسی کیفر سلب آزادی، یعنی بازپروری زندانیان شود. مهمترین مصداق بازپروری زندانیان بحث اثربخشی است. بر این اساس این پژوهش قصد در قالب یک پژوهش میدانی به بررسی اثربخشی برنامه های بازپروری در میان زندانیان بپردازد. نتایج پژوهش نشان دهنده تاثیر این برنامه ها بر افراد می باشد. همچنین نتایج بیانگر این موضوع است که مهمترین برنامه های بازپروری برای زندانیان در زندان عبارت است از کنترل خشم، کلاس های مذهبی، آموزش های کنترل هیجان، آموزش های مثبت اندیشی و خود کنترلی و نیز آموزش های فنی حرفه ای می باشد.

کلمات کلیدی:

برنامه های بازپروری، حقوق زندانیان، اثربخشی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1001160>

